

تأثیر توبکتومی دو طرفه بر میزان استرس اکسیداتیو سرم و هورمون‌های تخدمانی در موش صحرایی ماده

آزیتا فرامرزی^۱ دکتر بهجت سیفی^۲ دکتر حمیدرضا صادقی‌پور رودسری^۳ علیرضا شعبان‌زاده^۴ مهسا سوهانی^۵ میترا ابراهیم‌پور^۶
^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی، ^۲ استادیار گروه فیزیولوژی، ^۳ استاد گروه فیزیولوژی، ^۴ دانشیار گروه فیزیولوژی، ^۵ دانشجوی کارشناسی علوم آزمایشگاهی، ^۶ کارشناس آمار حیاتی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

مجله پژوهشی هرمزگان سال شانزدهم شماره ششم بهمن و اسفند ۹۱ صفحات ۴۴۴-۴۳۷

چکیده

مقدمه: توبکتومی یکی از رایج‌ترین روشهای پیشگیری از بارداری است. بعضی از محققین معتقدند توبکتومی با عوارضی همراه است. در حال حاضر، گزارش‌های ضد و نقیضی درباره پیامدهای توبکتومی بر عملکرد تخدمان وجود دارد. هدف این مطالعه بررسی سطح استرس اکسیداتیو سرم و ارزیابی عملکرد تخدمان پس از توبکتومی می‌باشد.

روش کار: در این مطالعه، ۶۲ سر موش صحرایی ماده نژاد Sprague Dawley استفاده شد. مطالعه شامل دو پروتکل بررسی سطح استرس اکسیداتیو و هورمون‌های تخدمانی سرم و بررسی سیکل استتروس بود. در هر یک از پروتکلهای گروههای کنترل، شم و توبکتومی (Pomeroy) وجود داشت. در پروتکل اول به ترتیب ۱۵ و ۴۵ روز بعد از مداخله میزان ۱۷ MDA (Malondialdehyde) PAB (Prooxidant-Antioxidant Balance) بنا استرادیول و پروژسترون اندازه‌گیری شد. در پروتکل دوم سیکل استتروس ۱۵ و ۴۵ روز بعد از مداخله به مدت ۱۵ روز بررسی شد. داده‌های کمی با استفاده از نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل شد. آزمون آنالیز واریانس یک راهه مورد استفاده قرار گرفت و $P < 0.05$ معنی‌بار در نظر گرفته شد.

نتایج: بر اساس نتایج بدست آمده، گروههای توبکتومی نسبت به گروههای شم و کنترل افزایش میزان PAB و MDA ($P < 0.05$) و همچنین کاهش غلظت ۱۷ بنا استرادیول و پروژسترون سرم را شناساند ($P < 0.05$). توبکتومی بعد از ۱۵ و ۴۵ روز موجب بی‌نظمی سیکل استتروس شد.

نتیجه‌گیری: توبکتومی به روش Pomeroy سبب افزایش استرس اکسیداتیو و همچنین کاهش ۱۷ بنا استرادیول و پروژسترون سرم شد. تصور می‌شود عوارض ناشی از توبکتومی به لیل افزایش میزان اکسیدانها و کاهش میزان استروژن و پروژسترون باشد. احتمالاً می‌توان با تجویز آنتی‌اکسیدانها عوارض توبکتومی را کاهش داد.

کلیدواژه‌ها: توبکتومی - استرس اکسیداتیو - استرادیول - پروژسترون

نویسنده مسئول:
دکتر حمیدرضا صادقی‌پور روسی
گروه فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی تهران
تهران - ایران
تلفن: +۹۸ ۲۱ ۶۶۴۹۴۸۴
پست الکترونیکی: sadeghipour@sina.tums.ac.ir

دریافت مقاله: ۹۰/۲/۶ اصلاح نهایی: ۹۰/۴/۱۱ پذیرش مقاله: ۹۰/۴/۱۴

مقدمه: توبکتومی یکی از پرطرفدارترین روشهای پیشگیری از بارداری است (۱). در حال حاضر، گزارش‌های ضد و نقیضی درباره پیامدهای توبکتومی بر عملکرد تخدمان وجود دارد (۲). بعضی از محققین معتقدند توبکتومی با عوارضی همراه است. بیشترین عوارض ذکر شده شامل اختلالات قاعده‌گی (۳)،

با توجه به میزان بالای انجام توبکتومی به عنوان یک روش پیشگیری دائمی از بارداری، بر آن شدیدم تا در مطالعه حاضر به بررسی شاخص‌های استرس اکسیداتیو و ارزیابی عملکرد تخدمان پس از توبکتومی در موشهای صحرائی ماده به منظور درک مکانیسم‌های احتمالی عوارض توبکتومی پپردازیم و بدین طریق راهکارهایی را برای پیشگیری و کاهش عوارض توبکتومی پیشنهاد نماییم.

روش کار:

این تحقیق یک مطالعه تجربی می‌باشد که در سال ۱۳۸۹ در گروه فیزیولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران انجام پذیرفت.

در این مطالعه از ۶۳ سر موشهای صحرائی ماده به ظاهر سالم از نژاد Sprague Dawley در محدوده وزنی ۲۶۰-۲۲۰ گرم استفاده شد. تولید و تکثیر حیوانات گروه فیزیولوژی دانشکده پزشکی بود. موش‌ها در شرایط محیطی استاندارد در حیوانخانه گروه فیزیولوژی با چرخه ۱۲ ساعت تاریکی و ۱۲ ساعت روشنایی نگهداری شدند. تمام حیوانات به مدت ۳ هفته برای منظم بودن دوره استروس و انتخاب موشهایی که همگی دارای دوره ۵ روزه باشند، مورد بررسی قرار گرفتند و موشهایی که در مرحله یکسان دوره استروس بودند، در یک گروه، طبقه‌بندی شدند.

انتخاب موشهای صحرائی تصادفی بوده و به ۹ گروه ۷ تایی تقسیم شدند. مطالعه شامل دو پروتکل بود: ۱- بررسی استرس اکسیداتیو و هورمونهای تخدمانی (گروههای کترل، شم و توبکتومی ۱۵ روزه - گروههای کترل، شم و توبکتومی ۴ روزه) - بررسی سیکل استروس (کترل، شم و توبکتومی). گروه کترل موشهایی را شامل می‌شدند که هیچگونه جراحی بر روی آنها صورت نگرفت. گروههای شم و توبکتومی با تزریق داخل صفاقی کتابین هیدروکلراید (۴ mg/kg) و گزیلوکائین هیدروکلراید (۵ mg/kg) بیهوش شدند. پس از تراشیدن موها و خدیغونی با محلول پوویدن آبیون در ناحیه شکم، برشی به اندازه ۳ cm در خط وسط ایجاد شد. در گروههای شم لوله‌های رحمی را مشخص کرده و نخ را هم دور یک لوپ از لوله‌ها قرار داده، اما گره نزدیم. در گروههای توبکتومی

توبکتومی را روی تخدمان و اندومتر در مدل موش صحرائی بررسی کردند که فقط التهاب سلولهای اندومتر را مشاهده کردند (۱۱). Revel و همکارانش گزارش دادند، توبکتومی منجر به تخدمان پلی کیستیک می‌شود (۱۲).

استرس اکسیداتیو عبارت از عدم تعادل بین تولید رادیکال‌های آزاد اکسیژن و ظرفیت دفاع آنتی اکسیدانی بدن می‌باشد. به طور طبیعی در طی متابولیسم بدن گونه‌های فعل اکسیژن تشکیل می‌گردد که قادرند با ماکرومولکولهای مهم بدن نظری لبیدها، پروتئین‌ها و اسیدهای نوکلئیک واکنش دهند. در شرایط طبیعی بین تولید و حذف تعادل وجود دارد. عدم تعادل در این فرآیند منجر به استرس اکسیداتیو و تغییرات پاتولوژیک در سلولهای مختلف می‌شود. سلولها از طریق سیستم حایتی آنتی اکسیدانت سلولی اثرات مضر ROS را خنثی می‌کنند (۱۳). برای ارزیابی بالانس اکسیدان - آنتی اکسیدان (PAB) تعیین مقدار هم اکسیدان و هم آنتی اکسیدان، هر دو ضروری می‌باشد. تعیین PAB به وسیله اندازه‌گیری همزمان مقدار پروکسیدان و ظرفیت آنتی اکسیدان نسبت به روش بررسی جداگانه اکسیدانها و آنتی اکسیدانها ارجحیت دارد (۱۴).

لبیدها به آسیب اکسیداتیو بسیار حساس هستند و پراکسیداسیون لبیدی یکی از اثرات قابل توجه استرس اکسیداتیو می‌باشد (۱۵). به دنبال پراکسیداسیون اسیدهای چرب اشباع نشده که به طور اساسی در غشاهای سلولی و لیپوپروتئین‌ها قرار دارند، اسیدهای چرب نایاپیدار هیدروپراکسیداز ممکن است به کربونیل‌ها از جمله مالون دی آلدید (MDA) که پایداری بیشتری دارد و یکی از شاخص‌های مورد استفاده در پژوهش پراکسیداسیون لبید در انسان و حیوان است، تبدیل شوند (۱۶). سیکل استروس رتها ماده ۴-۵ روز طول می‌کشد و به مراحل پرواستروس، استروس، مت استروس یا دای استروس I و دای استروس یا دای استروس II تقسیم‌بندی می‌شود. بررسی سیکل جنسی رت ماده مدل ایده‌آلی برای بررسی تغییراتی است که ممکن است بر اثر تغییرات آندوکرینی و نوروآندوکرینی که در طی سیکل جنسی رخ دهد (۱۷). سیکل نامنظم سیکلی است که مراحل سیکل متوال نباشند و یا اینکه فقط فقط یک مرحله ۴ یا ۵ روزه دیده شود (۱۸).

با روش Radioimmunoassay (RIA) و به وسیله دستگاه گاما کاتر (Beckman, USA) میزان هورمونهای ۱۷ بتا استرادیول و پروژسترون اندازه‌گیری شد. ۱۷ بتا استرادیول و پروژسترون سرم هم به روش Chemiluminscence و پروژسترون سرم هم به روش Diasorin-USA اندازه‌گیری شدند.

گروههای بررسی سیکل استروس: در این گروهها ۱۵ و ۴۵ روز بعد از مداخله، سیکل استروس بررسی شد. برای ارزیابی تغییرات سیکل استروس پس از مدت ذکر شده، حداقل سه سیکل هر روز بین ساعت ۸-۱۰ صبح(۱۷) با تهیه اسمیر واژنال مشخص می‌گردید.

نمونه‌های حاوی سلولهای واژن روی یک لام قرار داده شد و با بزرگنمایی ۱۰ و ۴۰ زیر میکروسکوپ نوری مشاهده شد (۱۸). سه نوع سلول تشخیص داده می‌شد: - گرد و هسته‌در سلول اپیتلیال) - نامنظم و بدون هسته (سلول شاخی) - گرد و کوچک (کوسیت). با توجه به سهمی که هر کدام از این سلولها داشتند، تعیین فازهای سیکل استروس انجام شود(۱۷). اسمیر پرواستروس بیشتر شامل سلولهای اپیتلیال هسته دار، استروس شامل سلول شاخی بدون هسته، مت استروس تقريباً به طور مساوی شامل هر سه نوع سلول و دای استروس بیشتر شامل لکوسیت می‌اشد(۱۸). داده‌ها بر اساس برنامه آماری SPSS ۱۶.۵ و تست آنالیز واریانس یک طرفه مورد بررسی قرار گرفت و برای مقایسه چندگانه از شاخص توکی استفاده شد. داده‌ها به صورت Mean \pm SEM گزارش شده است. اختلاف معنی‌داری در سطح $P < 0.05$ در نظر گرفته شد.

نتایج:

بررسی بالانس اکسیدان- آنتی اکسیدان (PAB) سرم: ۱۵ و ۴۵ روز پس از توبکتومی میزان PAB در گروههای HK کنترل و شم به ترتیب ($39/96 \pm 2/75$ HK unit) و ($39/76 \pm 2/04$ HK unit) روز ۱۵: $38/76 \pm 2/85$ unit روز و ($37/06 \pm 2/80$ HKunit) روز ۱۵: $59/66 \pm 8/22$ HK unit) روز و ($61/75 \pm 15$: روز) افزایش معنی دار یافت. گروههای ۱۵ روزه (P=۰/۰۱۲) و گروههای ۴۵ روزه (P=۰/۰۱۴) (نمودار شماره ۱).

لوله‌های رحمی به صورت دو طرفه در یک سانتی‌متری شاخه‌های رحمی به روش pomeroy با نخ دو صفر کرومیک بسته شد. سپس عضله، پوست و فالسیا در لایه‌های جدگانه توسط نخ سه صفر پلی پروپیلن بخیه گردید (۱۰).

از آنجایی که عمل خونگیری خود استرس محسوب می‌شود و استرس روی بررسی سیکل استروس اثر می‌گذارد. بنابراین جهت بررسی سیکل استروس از گروههای جدگانه‌ای استفاده شد.

گروههای بررسی PAB ۱۷ بتا استرادیول و پروژسترون: در گروهها ۱۵ روزه و ۴۵ روزه، به ترتیب ۱۵ و ۴۵ روز پس از مداخله، از همه موشها فقط در مرحله دای استروس (که با تهیه اسمیر واژنال مشخص شد) خونگیری از قلب پس از بیهوشی در ساعت ۱۰-۱۲ صبح به عمل آمد.

نمونه‌های خونی با دور ۳۰۰۰ rpm به مدت ۵ دقیقه سانتریفیوژ گردیده و سرم آنها جدا شد و در دمای ۰-۸°C زمان سنجش میزان شاخصها نگهداری شد.

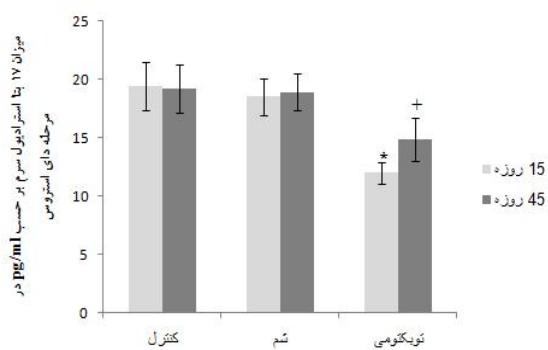
برای ارزیابی PAB از tetramethylbenzidine (TMB) و کاتیون TMB به عنوان شاخص اکسایش کاهش، به دلیل ویژگیهای الکتروشیمیایی و نوری اش استفاده شد. در یک واکنش آنزیمی، TMB کروموزن (رنگزا) به وسیله پرواکسیدانها به کاتیون رنگی اکسید شده و در یک واکنش شیمیایی کاتیون TMB به وسیله آنتی اکسیدانها به ترکیبی بی‌رنگ کاهیده می‌شود. سپس جذب فوتometریک با جذب معین یک سری مخلوط‌های استاندارد (مخلوط نسبتها مختلف (۰-۱۰۰٪) پراکسید هیدروژن و اسید اوریک) مقایسه می‌شد. مقیاس PAB به صورت واحد قراردادی HK-unit بیان گردید (۱۹). اندازه‌گیری مالون دی‌آلدهید پلاسمای نیز به روش اسپکتروفوتومتری انجام شد که اولین بار توسط south و همکاران در سال ۱۹۷۸ معرفی گردید. در این روش تیو باربیتوئریک اسید (TBA) محلول در سولفات سدیم به سرم اضافه می‌شود. پس از حرارت دادن، کروموزن حاصل توسط n nm بوتیل الک استخراج شده و جذب فاز محلول در طول موج ۵۳۰ nm قرائت می‌شد. با استفاده از محلول استاندارد غلظت MDA بر اساس nmol/ml محاسبه گردید (۲۰).

هر ستون نشان دهنده Mean \pm S.E.M می باشد (n=7 در هر گروه).
 * اختلاف معنی داری در گروه توبکتومی ۱۵ نسبت به گروههای کنترل و شم ۱۵ روزه با P < ۰/۰۵.
 + اختلاف معنی داری در گروه توبکتومی ۴۵ نسبت به گروههای کنترل و شم ۴۵ روزه با P < ۰/۰۵.
 # اختلاف معنی داری در گروه توبکتومی ۴۵ نسبت به گروههای کنترل و شم ۴۵ روزه با P < ۰/۰۵.

تأثیر توبکتومی دو طرفه بر غلظت ۱۷ بتا استرادیول

سرم (در مرحله دای استتروس سیکل استتروس):

۱۵ و ۴۵ روز پس از توبکتومی میزان ۱۷ بتا استرادیول در گروههای کنترل و شم به ترتیب ($19/2 \pm 2/0/8$ pg/ml) و ($45: 18/92 \pm 1/6/0$ pg/ml) روز و ($45: 18/92 \pm 1/6/0$ pg/ml) روز پس از ۱۵ روز، (۱۵: $18/56 \pm 1/0/8$ pg/ml) روز و لی در گروه توبکتومی (TL) ($14/86 \pm 1/8/7$ pg/ml) روز و ($45: 12/15 \pm 1/0/9$ pg/ml) روز کاهش معنی دار پیدا کرد. کاهش در گروههای ۱۵ روزه با P = ۰/۰۳۹ و در گروههای توبکتومی ۴۵ روزه با P = ۰/۰۴۸ معنی دار بود. ضمناً گروههای توبکتومی ۱۵ و ۴۵ روزه با یکیگر تقواوت معنی داری نداشتند (نمودار شماره ۳).

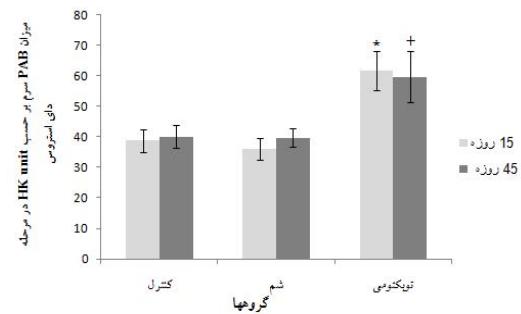

نمودار شماره ۳- غلظت استروژن بر حسب pg/ml در گروههای مختلف پس از گذشت ۱۵ و ۴۵ روز از توبکتومی (در مرحله دای استتروس سیکل استتروس)

هر ستون نشان دهنده Mean \pm S.E.M می باشد (n=7 در هر گروه).
 * اختلاف معنی داری در گروه توبکتومی ۱۵ نسبت به گروههای کنترل و شم ۱۵ روزه با P < ۰/۰۵.
 + اختلاف معنی داری در گروه توبکتومی ۴۵ نسبت به گروههای کنترل و شم ۴۵ روزه با P < ۰/۰۵.

تأثیر توبکتومی دو طرفه بر غلظت پروژسترون سرم (در مرحله دای استتروس سیکل استتروس):

۱۵ و ۴۵ روز پس از توبکتومی میزان پروژسترون در گروههای کنترل و شم به ترتیب ($21/3 \pm 2/8/0$ ng/ml) روز و ($45: 23/26 \pm 0/6/2$ ng/ml) روز، ($15: 22/2 \pm 3/9/0$ ng/ml) روز و

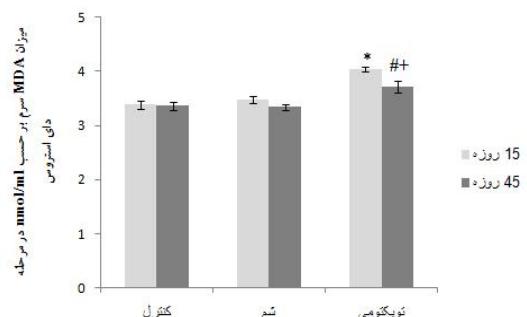

نمودار شماره ۱- میزان PAB بر حسب واحد قراردادی HK unit در گروههای مختلف پس از گذشت ۱۵ و ۴۵ روز از توبکتومی (در مرحله دای استتروس سیکل استتروس)

هر ستون نشان دهنده Mean \pm S.E.M می باشد (n=7 در هر گروه).
 * اختلاف معنی داری در گروه توبکتومی ۱۵ نسبت به گروههای کنترل و شم ۱۵ روزه با P < ۰/۰۵.
 + اختلاف معنی داری در گروه توبکتومی ۴۵ نسبت به گروههای کنترل و شم ۴۵ روزه با P < ۰/۰۵.

تأثیر توبکتومی دو طرفه بر میزان Malondialdehyde (MDA) سرم:

۱۵ و ۴۵ روز پس از توبکتومی میزان MDA در گروه کنترل به ترتیب ($3/39 \pm 0/0/8$ nmol/ml) و ($3/37 \pm 0/0/8$ nmol/ml) گروه شم به ترتیب ($3/48 \pm 0/0/6$ nmol/ml) و ($3/44 \pm 0/0/6$ nmol/ml) بود که در هیچکام تقواوت ۱۵ و ۴۵ روز میزان MDA به ترتیب توبکتومی پس از ۱۵ و ۴۵ روز نبود ولی در گروه MDA پس از ۴۵ روز نسبت به ۱۵ روز بعد از TL MDA معنی داری را نشان می دهد (P = ۰/۰۳۳). افزایش میزان MDA پس از ۱۵ روز با P = ۰/۰۰۱ و پس از ۴۵ روز با P = ۰/۰۱۲ معنی دار بود

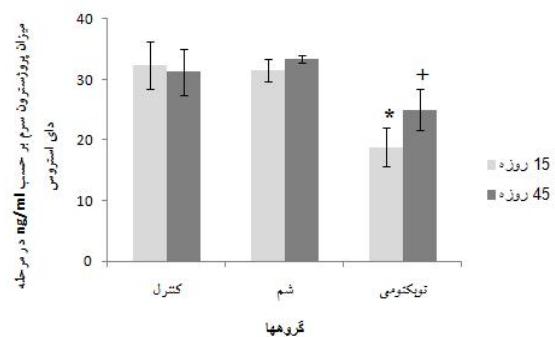
نمودار شماره ۲- میزان MDA بر حسب nmol/ml در گروههای مختلف پس از گذشت ۱۵ و ۴۵ روز از توبکتومی (در مرحله دای استتروس سیکل استتروس)

Shiraishi و همکارانش گزارش دادند استرس اکسیداتیو در القا فیروز میان باقی بیضه ۱ تا ۲۴ هفته بعد از وازنکتومی در رت تأثیر دارد (۲۱). این نتیجه با یافته مطالعه حاضر از این نظر همخوانی دارد که توبکتومی و وازنکتومی هر دو با بستن لوله‌ها به ترتیب لوله‌های رحمی و واژودفران باعث انسداد در مسیری می‌شوند که به طور فیزیولوژیک باز است. kilic و همکارانش در سال ۲۰۰۸ نشان دادند که توبکتومی پس از ۱۵ روز در موش صحرایی منجر به هیپوکسی شدید در تخدمان و لوله‌های رحمی می‌شود که با افزایش مارکرهای هیپوکسی مثل vascular endothelial growth factor (VEGF) و vascular endothelial growth factor (VEGF) (iNOS) (inducible nitric oxideاز آنجایی که هیپوکسی به طور نسبی انتقال الکترون را در میتوکندری مهار می‌کند و در نتیجه تولید گونه‌های فعال اکسیژن (ROS) را افزایش می‌دهد (۲۲). همچنین ROS موجب تعادل و تثیت α Hypoxia inducible factor 1 alpha (HIF-1 α) می‌شود (۲۳). شاید بتوان نتیجه گرفت توبکتومی از طریق افزایش هیپوکسی در تخدمان و لوله‌های رحمی موجب تولید استرس اکسیداتیو می‌شود.

در مطالعه حاضر، ۱۵ و ۴۵ روز بعد از توبکتومی میزان ۱۷ بتا استرادیول و پروژسترون سرم هر دو به طور معنی‌داری کاهش یافت ($P < 0.05$).

نتایج متناقضی درباره اثرات توبکتومی روی عملکرد تخدمان وجود دارد. در مطالعه‌ای Rico و همکارانش گزارش دادند که رتهای توبکتومی و اواریکتومی شده از نظر کاهش توده استخوانی مشابه یکدیگرند و این امر میان این بود که توبکتومی منجر به کاهش استروژن می‌شود (۲۴). در مطالعه‌ای در انسان نشان داده شد که سطح سرمی استروژن ۶ ماه بعد از توبکتومی کاهش می‌یابد اما این کاهش معنی‌ار نبود. در صورتی که سطح پروژسترون فاز لوتنال به طور معنی‌داری کاهش یافت. کاهش سطح پروژسترون در طی فاز لوتنال به دلیل نقص تشکیل جسم زرد می‌باشد که احتمالاً به دلیل تغییرات عروقی بعد از توبکتومی است (۲۵). این امر تأییدکننده نتایج ما درباره کاهش ۱۷ بتا استرادیول و پروژسترون سرم است. شواهد نشان داده است، پس از توبکتومی به دلیل افزایش مقاومت عروق موضعی

$1/8\text{ng/ml}$: ۳۱/۴۵ ± ۱/۸ (روز ۱۵) بود ولی در گروه توبکتومی $1/8/82 \pm 3/17\text{ng/ml}$ (TL) ۲۴/۹۸ ± ۳/۳۶ (روز ۴۵) روز) کاهش معنی‌دار پیدا کرد. کاهش در گروه‌های ۱۵ روزه و گروه‌های ۴۵ روزه $P = 0.001$.

نمودار-۴: غلظت پروژسترون بر حسب ng/ml در گروه‌های مختلف پس از گذشت ۱۵ و ۴۵ روز از توبکتومی (در مرحله دای استتروس سیکل استتروس)

هر ستون نشان دهنده Mean ± S.E.M می‌باشد ($n=7$ در هر گروه). * اختلاف معنی‌داری در گروه توبکتومی ۱۵ روز از توبکتومی کنترل و شم ۱۵ روزه با $P < 0.05$. + اختلاف معنی‌داری در گروه توبکتومی ۴۵ روز از توبکتومی کنترل و شم ۴۵ روزه با $P < 0.05$.

توبکتومی دو طرفه پس از ۱۵ و ۴۵ روز سبب بی‌نظمی سیکل استتروس شد، به طوری که تفاوت معنی‌داری با گروه شم، کنترل و همچنین با قبل از توبکتومی مشاهده شد. گروه‌های کنترل، شم و قبل از توبکتومی ۱۰۰٪ منظم بودند (شرط ورود به مطالعه منظم بودن سیکل‌ها بود). بعد از توبکتومی توالي سیکل‌ها در همه موشهای توبکتومی شده به صورت کاملاً مشهودی (۱۰۰٪ سیکل‌های موش‌ها) نامنظم شد.

بحث و نتیجه‌گیری:

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که توبکتومی پس از ۱۵ و ۴۵ روز باعث افزایش شاخص‌های استرس اکسیداتیو سرم (PAB و MDA) در سرم شد. با گذشت ۴۵ روز از توبکتومی در مقایسه با ۱۵ روز میزان MDA سرم کاهش معنی‌داری را نشان داد که می‌تواند نشان دهنده بهبود وضعیت اکسیداتیو با گذشت زمان به دنبال توبکتومی باشد.

در این مطالعه ما نشان دادیم که توبکتومی به روش Pomeroy سبب افزایش استرس اکسیداتیو سرم و همچنین کاهش هورمونهای تخدمانی می‌شود. تصور می‌شود عوارض ناشی از توبکتومی به دلیل افزایش میزان اکسیدانها و کاهش میزان استروژن و پروژسترون باشد. احتمالاً بتوان با تجویز آنتیاکسیدانها عوارض توبکتومی را کاهش داد.

با توجه به محدودیت‌های مالی در این مطالعه، امکان انجام بررسی ایجاد استرس اکسیداتیو در بافت تخدمان و لوله‌های رحمی و همچنین تجویز آنتیاکسیدانها جهت کاهش عوارض توبکتومی فراهم نگردید. لذا پیشنهاد می‌شود که با طراحی مطالعات جامع‌تر و دقیق‌تر این موارد را انجام داد تا نتایج قطعی‌تری به دست آید.

تخدمان، میزان Resistivity Index (PI) و Pulsatility Index (RI) (شريانهای تخدمان‌ها و لوله‌های رحمی افزایش و در نتیجه جریان خون تخدمان کاهش می‌یابد (۸). توبکتومی از طریق تخریب لوله‌های فالوب و بعضی از قسمتهای مزوسلالپنکس موجب تغییر میزان جریان خون تخدمان می‌شود (۲۶).

مطالعات بالا مؤید نتایج این تحقیق در خصوص کاهش ۱۷ بنا استرادیول و پروژسترون سرم می‌باشد.

در مطالعه حاضر، مشاهده شد که توبکتومی سبب بی‌نظمی سیکل استروئوس می‌شود. به طوری که نظم توالی مراحل سیکل به هم می‌خورد. تصور می‌شود اختلالات قاعده‌گی به دنبال توبکتومی در نتیجه اختلال جریان خون تخدمانی و تغییرات هورمونی باشد (۱۱). همچنین چون غلظت هورمون‌های تخدمان نیز کاهش یافت، این پدیده قابل توجیه است.

References

منابع

- Dorjgochoo T, Shu X, Li HL, Qian HZ, Yang G, Cai H, et al. Use of oral contraceptives, intrauterine devices and tubal sterilization and cancer risk in a large prospective study, from 1996 to 2006. *Int J Cancer*. 2009;124:2442-2449.
- Kuscu E, Duran H, Zeyneloglu HB, Demirhan B, Bagis T, Saygili E. The effect of surgical sterilization on ovarian function: a rat model. *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol*. 2002;100:204-207.
- Aygen EM, Ozdamar S, Serin S, Babug M. Ovarian morphology of rats after fallopian tube sterilization. *Contraception*. 2002;66:211-214.
- Ozerkan K, Aydin G, Koc I, Uncu Y, Uncu G. Menstrual pattern following tubal sterilization. *Med Sci Monit*. 2010;16:197-201.
- Baloglu A, Uysal D, Karci L, Guven CM, Yavuz E. Effects of laparoscopic tubal ligation on ovarian blood flow and steroidogenesis. *Clin Exp Obstet Gynecol*. 2005;32:230-232.
- Mall A, Shirk G, Van Voorhis BJ. Previous tubal ligation is a risk factor for hysterectomy after rollerball endometrial ablation. *Obstet Gynecol*. 2002;100:659-664.
- Wyshak G. Tubal ligation and the risk of vertebral fractures. *Osteoporos Int*. 2005;16:651-658.
- Kutlar I, Ozkut A, Balat O, Ugur MG, Genco Y, Aksoy F. Effects of three different sterilization methods on utero-ovarian Doppler blood flow and serum levels of ovarian hormones. *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol*. 2005;122:112-117.
- Gentile G, Kaufman SC, Helbig DW. Is there any evidence for a post-tubal sterilization syndrome? *Fertil Steril*. 1998;69:179-186.
- Kilic S, Tasdemir N, Lortlar N, Yuksel B, Budak G, Batioglu S. Vascular endothelial growth factor (VEGF) and inducible nitric oxide synthase (iNOS) immunoreactivities in rat ovaries and uterine tubes after tubal ligation: a controlled immunohistochemical study. *Eur J Contracept Reprod Health Care*. 2008;13:431-437.
- Duran B, Demirkoprulu N, Guvenal T, Arici S, Tuncer E, Cetin M, et al. Histopathological changes in ovary and endometrium after tubal ligation: a rat model. *Acta Obstet Gynecol Scand*. 2003;82:220-224.

12. Revel A, Abramov Y, Yagel S, Nadjari M. Utero-ovarian morphology and blood flow after tubal ligation by the Pomeroy technique. *Contraception*. 2004;69:151-156.
13. Zhang C, Malhorta SV. Increased paraoxon detection by acetylcholinesterase inactivation with ionic liquid additives. *Talanta*. 2005;67:560-563.
14. Alamdari DH, Paletas K, Pegiou T, Sarigianni M, Befani C, Koliakos G. A novel assay for the evaluation of the prooxidant-antioxidant balance, before and after antioxidant vitamin administration in type II diabetes patients. *Clin Biochem*. 2007;40:248-254.
15. Yagi K. Lipid peroxides and human diseases. *Chem Phys Lipids*. 1987; 45:337-351.
16. Katalinic V, Modun D, Music I, Boban M. Gender differences in antioxidant capacity of rat tissues determined by 2,2'-azinobis (3-ethylbenzot-hiazoline 6-sulfonate; ABTS) and ferric reducing antioxidant power (FRAP) assays. *Comp Biochem Physiol C Toxicol Pharmacol*. 2005;140:47-52.
17. Hubscher C, Brooks D, Johnson J. A quantitative method for assessing stages of the rat estrous cycle. *Biotech Histochem*. 2005;80:79-87.
18. Marcondes F, Bianchi F, Tanno A. Determination of the estrous cycle phases of rats: some helpful considerations. *Braz J Biol*. 2002;62:609-614.
19. Alamdari DH, Ghayour-Mobarhan M, Tavallaei S, Parizadeh M, Moohebati M, Ghafoori F, et al. Prooxidant-antioxidant balance as a new risk factor in patients with angiographically defined coronary artery disease. *Clin Biochem*. 2008;41:375-380.
20. Kei S. Serum lipid peroxide in cerebrovascular disorders determined by a new colorimetric method. *Clin Chim Acta*. 1978;90:37-43.
21. Shiraishi K, Yoshida K, Fujimiya T, Naito K. Angiotensin II dependent testicular fibrosis and effects on spermatogenesis after vasectomy in the rat. *J Urol*. 2003;170:2104-2108.
22. Chandel NS, McClintock DS, Feliciano CE, Wood TM, Melendez JA, Rodriguez AM, et al. Reactive Oxygen Species Generated at Mitochondrial Complex III Stabilize Hypoxia-inducible Factor-1 α during Hypoxia. *J Biol Chem*. 2000; 275:25130-25138.
23. Xiao-Hui T, Xing Z. Inducible Nitric Oxide Synthase Mediates Hypoxia-Induced Hypoxia-Inducible Factor-1 Activation and Vascular Endothelial Growth Factor Expression in Oxygen-Induced Retinopathy. *Pathobiology*. 2007;74:336-343.
24. Rico H, Cuesta C, Cortés J, Seco C, Monteagudo M, Hernandez E. Effect of uterine horn ligation on bone mass: an experimental study in rats. *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol*. 2002;102:48-52.
25. Leticia FM, Celia MM, Carbol PM, Rodrigues R, Tadeu BA, Dias D. Hormonal assessment of women submitted to tubal ligation. *Contraception*. 2005;71:309-314.
26. Cattanach J, Milne B. Post-tubal sterilization problems correlated with ovarian steroidogenesis. *Contraception*. 1988;38:541-550.

Effects of bilateral tubal sterilization on serum oxidative stress and ovarian hormones in female rats

A. Faramarzi, MSc¹ B. Seifi, PhD² HR. Sadeghipour, PhD³ A. Shabanzadeh, PhD⁴ M. Sohani, BSc Student⁵
M. Ebrahimpoor, BSc⁶

MSc Student of Physiology¹, Assistant Professor Department of Physiology², Professor Department of physiology³, Associate Professor Department of Physiology⁴, BSc of Laboratory Sciences⁵, BSc of Biostatistics⁶, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

(Received 16 May, 2011 Accepted 5 July, 2011)

ABSTRACT

Introduction: Tubal Sterilization (TS) is one of the most common contraceptive methods. Some researchers believe that TS has complications, whereas there are contradictory reports about TS effects on ovarian function. The aim of this study was to evaluate the indices of oxidative stress and survey ovarian function after TS.

Methods: The study groups consisted of 63 Sprague Dawley female rats. The study comprised of 2 protocols A and B. A Protocol: survey oxidative stress and ovarian hormones and B protocol: study of estrous cycle. Each of the protocols included control, sham and Tubal Sterilization (Pomeroy) groups. In protocol A, rats of PAB (Prooxidant-Antioxidant Balance), MDA (Malondialdehyde) 17 beta estradiol and progesterone were measured 15 and 45 days after intervention. In protocol B, 15 and 45 days after intervention, animal's estrous cycle was followed for 15 days. Data were analyzed by means of SPSS. Software, using ANOVA and $P < 0.05$ was considered statistically significant.

Results: Our results showed that PAB and MDA significantly increased and estradiol and progesterone significantly decreased in rats undergone TS ($P < 0.05$). Also TS caused irregularity in estrous cycle after 15 and 45 days.

Conclusion: TS Increased oxidative stress level and decreased estradiol and progesterone of serum. Complications of TS may be due to increased oxidants and decreased estrogen and progesterone. By prescribing antioxidant, effects of TS can be reduced.

Key words: Tubal Sterilization - Oxidative Stress – Estradiol - Progesterone

Correspondence:
H.R. Sadeghipour, PhD.
Physiology Department, Tehran
University of Medical Sciences.
Tehran, Iran
Tel: +98 21 66419484
Email:
sedeghipour@sina.tums.ac.ir